

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/110/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010426
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3811010426.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Stanislava Hájička a JUDr. Jozefa Janíka v trestnej veci proti obžalovanému E. R. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 15. októbra 2012 prejednal odvolanie obžalovaného E. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. februára 2012, sp. zn. 3T/140/2011 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. b/, c/ Tr. por. sa napadnutý rozsudok z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. februára 2012, sp. zn. 3T/140/2011, bol obžalovaný E. R. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr. zák. a z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

1/. hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu detí E. R., nar. X.XX.XXXX a E. R., nar. XX.X.XXXX a v rámci posudzovania predbežnej otázky v zmysle § 7 ods. 1 Trestného poriadku vyšetrovateľ určil, že je povinný platiť D. R. na výživu E. R. počnúc dňom 23.1.2007 výživné 40 Eur mesačne a E. R. od marca 2007 - 20 Eur mesačne, a to do konca mesiaca, plneniu tejto povinnosti sa v Dolných Vestenicich vyhýbal od 23.1.2007, na E. R. od 28.2.2007, na E. R. do 14.2.2012 tým, že zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer na jeho žiadosť, následne bol a je nezamestnaný, pričom nebol a nie je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, pracuje len občas a to brigádnicke, pričom D. R. zaplatil na výživnom 2.200 Kč (82,42 Eur) a zostal jej tak na výživnom dlhovať k 14.2.2012 - 2.527,58 Eur a zameškané výživné na E. R. ku dňu 14.2.2012 v plnej výške uhradil,

2/. v presne nezistený deň koncom mesiaca január až začiatkom mesiaca február 2011, po tom, čo okolo 10.januára 2011 prevzal veci na uskladnenie a tieto uložil do bližšie nezisteného domu v obci Dolné Vestenice, okres Prievidza, na pokyn vlastníka veci O. H., tieto veci a to 4 ks pneumatík s hliníkovými diskami o rozmeroch 215x55 mm s priemerom 16 palcov na VW Passat, sadu 4 pneumatík s plechovými diskami o rozmere 195x75 mm s priemerom 15 palcov na Fiat Ducato, miešadlo na zmiešavanie farby zn. PROTOL, murársku lyžicu, murársky hoblík, murársky meter, spolu v hodnote 720 Eur, vzal, odniesol ich na bližšie nezistené miesto, nevrátil ich na opakované výzvy vlastníkovi, naložil s nimi bližšie nezisteným spôsobom, čím spôsobil O. H. prisvojení veci škodu vo výške 720 Eur.

Za tieto trestné činy bol okresným súdom odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, h/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 51 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov s probačným dohľadom, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 51 ods. 2 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 38 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu vo výške 720 Eur poškodenému O. H., nar. XX.X.XXXX, bytom N. H., M. R. H. XXX/XXX a súčasne podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. ako súčasť probačného dohľadu bola obžalovanému uložená povinnosť škodu vo výške 720 Eur nahradiť poškodenému O. H. v skúšobnej dobe.

Citovaný rozsudok ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote, napadol odvolaním obžalovaný E. R. pre nesprávnosť výrokov o vine, o treste a o náhrade škody a domáhal sa, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a spod obžaloby ho oslobodil.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 12. septembra 2012, vykonal dňa 15. októbra 2012 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých obžalovaným napadnutých výrokov o vine, treste a náhrade škody rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného E. R. je dôvodné. Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd totiž zistil, že napadnutý rozsudok vo výrokoch o vine, treste a náhrade škody je chybný pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení, tiež preto, že okresný súd sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku toho sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení a na objasnenie vecí treba vykonať ďalšie dôkazy (§ 321 ods.1 písm. b/, c/ Tr. por.)

Okresný súd nevykonal zákonu zodpovedajúcim spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, tieto potom dostatočne nevyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel k predčasným skutkovým zisteniam i právnym záverom. V odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne a presvedčivo neuviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, nevysvetlil, ako sa vyrovnal s obhajobnými tvrdeniami a námietkami obžalovaného, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody, preto odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. a v uvedených smeroch nie je preskúmateľné.

Skutkové zistenia uvedené vo výroku napadnuté rozsudku pod bodom 1, vzhľadom na doteraz vo veci okresným súdom vykonané dôkazy i v spojitosti s odôvodnením napadnutého rozsudku, sú nejasné a neúplné. Okresný súd na jednej strane v súlade s vykonanými dôkazmi síce správne zistil, že obžalovaný E. výživné na maloletého E. R., nar. X.XX.XXXX, ku dňu jeho rozhodnutia v plnej výške uhradil, avšak napriek tomu túto časť konania obžalovaného vo vzťahu k mal. synovi E. R. zo skutkovej vety nevypustil, hoci pritom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že toto jeho konanie opomenul. Zo skutkových zistení je potom nejasné, či sumu 2.200 Kč (82,42 Eur) zaplatil obžalovaný matke detí D. R. na syna E., na dcéru E. alebo na obidve maloleté deti. Podľa nejasných skutkových zistení vo vzťahu k dcére obžalovaného maloletej E. R., nar. XX.X.XXXX mal obžalovaný výživné určené v rámci posudzovania predbežnej otázky mesačne sumou 20 Eur (podľa odôvodnenia rozsudku však sumou 40 Eur mesačne) platiť matke dieťaťa od marca 2007 len do konca mesiaca, pričom túto vyživovaciu povinnosť si podľa skutkových zistení súdu neplnil a vyhýbal sa jej do 14.2.2012, t. j. do rozhodnutia okresného súdu a zostal matke dieťaťa dlhovať na výživnom k uvedenému dňu 2.527,58 Eur. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku pritom nie je zrejmé na podklade akého výpočtu k dlžnej sume výživného vo výške 2.527,58 Eur okresný súd dospel. Dlžné výživné určené v rámci posudzovania predbežnej otázky na maloletú E. R. vo výške 20 Eur mesačne za obdobie od marca 2007 do 14.2.2012 aj pri započítaní dlžného výživného za mesiac február 2012 predstavuje totiž len 1.200 Eur (celkom za 60 mesiacov, z čoho je 10 mesiacov za rok 2007, 12 mesiacov za rok 2008, 12 mesiacov za rok 2009, 12 mesiacov za rok 2010, 12 mesiacov za rok 2011 a 2 mesiace za rok 2012) a aj za predpokladu určenia výživného v rámci posudzovania predbežnej otázky vo výške 40 Eur mesačne by dlžné výživné za obdobie od marca 2007 do 14.2.2012 aj pri započítaní dlžného výživného za mesiac február 2012 mohlo predstavovať len 2.400 Eur (celkom za 60 mesiacov, z čoho je 10 mesiacov za rok 2007, 12 mesiacov za rok 2008, 12 mesiacov za rok 2009, 12 mesiacov za rok 2010, 12 mesiacov za rok 2011 a 2 mesiace za rok 2012),

avšak nie sumu 2.527,58 Eur. Z vykonaných dôkazov navyše vyplýva, že maloletá E. R. od mesiaca novembra 2010 sa nenachádza v starostlivosti matky dieťaťa D. R., ale od mesiaca novembra 2010 nepretržite až do rozhodnutia okresného súdu sa nielen nachádzala v starostlivosti starých rodičov H. a C. O. (a zrejme sa nachádza aj v súčasnosti), ale do výchovy starých rodičov bola zverená aj súdnym rozhodnutím Okresného súdu v Chomutove zo dňa 19.4.2011, sp. zn. 13Nc/48/20078-70, a to aj na čas po ich rozvode, pričom rodičom dieťaťa, t. j. matke D. R. a otcovi- obžalovanému E. R. výživné späťne a ani do budúcnosti na maloletú E. R. určené nebolo (čl. 150). Citovaný rozsudok, vzhľadom na odvolanie podané matkou dieťaťa, nebol síce v čase rozhodovania okresného súdu právoplatný, nič to však nemení na objektívnej skutočnosti, že maloletá E. R. reálne i právne od novembra 2010 nebola v opatere matky dieťaťa, ale jej starých rodičov, reálne a právne došlo nielen k zmene pomerov maloletého dieťaťa týkajúcich sa jej výchovy a opatery, ale aj k zmene v osobe oprávnenej osoby - starých rodičov, do ktorej starostlivosti bolo maloleté dieťa neskôr aj neprávoplatným súdnym rozhodnutím zverené a vo vzťahu ku ktorej nebola súdom určená povinnosť nielen obžalovaného ako otca dieťaťa, ale ani matky dieťaťa, platiť výživné. Skutkové zistenie okresného súdu pod bodom 1, podľa ktorého mal obžalovaný povinnosť platiť výživné na mal. E. R. matke dieťaťa D. R. aj za obdobie od novembra 2010 do 14.2.2012 nemá preto oporu ani v doteraz vo veci vykonaných dôkazoch. Povinnosťou okresného súdu bude preto v uvedených smeroch doplniť dokazovanie výsluchom obžalovaného, matky dieťaťa, prípadne aj starých rodičov a zistiť, či vyššie citované rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, zabezpečiť tak rozhodnutie okresného súdu i krajského súdu vo vzťahu k mal. E. R. a vykonať dokazovanie ich prečítaním.

Rovnaké nejasné a neúplné sú aj skutkové zistenia uvedené vo výroku napadnutého rozsudku pod bodom 2. Na rozdiel od obžaloby prokurátora, podľa ktorej obžalovaný mal veci uvedené u skutku pod bodom 2 poškodenému odcudziť, podľa skutkových zistení okresného súdu mal obžalovaný predmetné veci prevziať na uskladnenie od poškodeného, uložiť ich do domu v Dolných Vesteniciach, neskôr ich mal z tohto domu vziať a odniesť na bližšie nezistené miesto, pritom na základe pokynu poškodeného a až následne na základe výzvy ich nevrátiť poškodenému napriek jeho opakovaným výzvam a naložiť s nimi bližšie nezisteným spôsobom. Uvedené skutkové zistenia však nemajú dostatočný a presvedčivý podklad v doteraz vo veci vykonaných dôkazoch. Obžalovaný totiž poprel nielen to, že by veci poškodenému odcudzil, ale aj to, že by ich spreneveril tým, že by si ich prisvojil a naložil s nimi bližšie nezisteným spôsobom. Poukazoval pritom na to, že predmetné veci boli uskladnené u neho len z dôvodu, že keď s požičaným vozidlom prišiel spolu s poškodeným z Bratislavy, bolo to už vo večerných hodinách a s ťažkosťami vyložil v mieste bydliska len poškodeného, keďže ten bol pod vplyvom alkoholu a veci preto potom vyložil v mieste svojho bydliska, s čím poškodený nielen súhlasil, ale ich tam aj videl a ponechal ich u neho dlhšiu dobu. Poškodenému ich pritom odmietol vrátiť až potom, keď sa nedohodli na odmene za výdavky a za prácu v prospech poškodeného, ktorú on požadoval v rozsahu asi 600 Eur a ktorú mu poškodený rovnako odmietol vyplatiť. Bránil sa nielen tým, že s poškodeným spolupracoval a vykonával pre neho rôzne práce tak v Slovenskej republike, ako aj Českej republike (napr. Bratislava, Vyškov), pričom s poškodeným chodil aj na vozidle poškodeného, ktoré mu ten neskôr aj požičal, ale navyše aj tým, že predmetné veci, ktoré si zadržal, reálne existujú, má ich v dispozícii a v prípade dohody s poškodeným, mu ich môže vrátiť. Poškodený O. H. na jednej strane síce poprel, že by obžalovanému dlhoval nejaké peniaze, na druhej strane však spoluprácu s obžalovaným nepriamo potvrdil minimálne tým, keď potvrdil, že vozidlo, v ktorom mal predmetné veci, požičal obžalovanému na účel prevážania ojazdených pneumatík, tiež keď tvrdil, že obžalovanému síce nič nezveril, ale súhlasil aj s uskladnením predmetných vecí u obžalovaného, ako aj to, že požadoval predmetné veci od obžalovaného až s odstupom takmer dvoch mesiacov (koniec februára 2011) a potvrdil aj to, že s obžalovaným sa nepohodli, keď podmieňoval vydanie predmetných vecí zaplatením finančného dlhu, ktorý on neuznal. Poškodený však dostatočným spôsobom nevysvetlil a prokurátor ako nositeľ dôkazného bremena, a rovnako ani okresný súd nepožadovali od neho podrobné vyjadrenie k obhajobným tvrdeniam obžalovaného a tiež vysvetlenie okolností, za ktorých požičal motorové vozidlo obžalovanému, vysvetlenie dôvodu, prečo predmetné veci pred požičaním z vozidla nevyložil sám v mieste svojho bydliska (prevádzky), prečo ich ponechal u obžalovaného dlhšiu dobu a požadoval ich vrátenie až koncom februára 2011, keď pritom podľa neho nemali spoločné pracovné či finančné aktivity. Tiež vysvetlenie účelu a okolností, za ktorých bol s obžalovaným napr. v Bratislave, vo Vyškove či na iných miestach, tiež dôvod, pre ktorý sa s obžalovaným nepohodli a aby vysvetlil, pokiaľ tvrdí, že obžalovaný pre neho nevykonával žiadnu činnosť alebo konkrétne práce a že obžalovanému nedlhuje žiadne peniaze, aký mal (mohol mať) obžalovaný dôvod, aby ich od neho požadoval. Poškodený navyše vypovedal, že má nielen doklady o kúpe predmetných vecí, ale aj obsah všetkých SMS správ, ktoré posielal on obžalovanému a obžalovaný jemu, uložené vo svojom mobilnom telefóne, napriek tomu však nielen prokurátor, ale ani okresný súd

ich od neho nepožadovali ich predloženie a nevykonali dokazovanie prečítaním ich obsahu. Vykonanie dôkazov v naznačenom smere bolo pritom nevyhnutné, pretože doteraz vo veci vykonané dôkazy nemôžu byť dostatočným podkladom pre vyvodenie jednoznačného a pochybnosti nevzbudzujúceho záveru o tom, či obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu krádeže, či okresným súdom posúdeného prečinu sprenevery alebo či ide len o občianskoprávny vzťah medzi obžalovaným a poškodeným, na ktorý sa nevzťahuje trestnoprávna zodpovednosť.

Z uvedených dôvodov vyplýva, že pre zistené chyby nebol skutkový stav veci náležite zistený, sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení a doplnenie dokazovania zrejme môže viesť aj k iným skutkovým a právnym záverom, preto odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaného zrušil podľa § 321 ods.1 písm. b/, c/ Tr. por. napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal, odstránil vytýkané nedostatky, vykonal všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú pochybnosti a po ich vyhodnotení rozhodol vo veci v súlade so stavom veci a zákonom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.